

Evangelhia zilei de miercuri: Care este slava Tatălui?

Comentariul zilei de miercuri din săptămâna a 5-a de Paști. „În aceasta a fost glorificat Tatăl meu, ca să aduceți rod și să fiți discipolii mei”. Slava lui Dumnezeu este ca fiii Lui să dea mult rod. Iar pentru a da rod, trebuie să căutăm ca Isus să nu fie doar scopul acțiunilor noastre, ci să le însoțească și să fie prezent în ele încă de la început.

Evangelhie (In 15, 1-18)

„Eu sunt vița cea adevărată, iar Tatăl meu este viticultorul. Orice mlădiță care este în mine și nu aduce rod, el o înlătură și oricare aduce rod o curăță ca să aducă și mai mult rod.

Voi sunteți deja curați, datorită cuvântului pe care vi l-am spus. Rămâneți în mine și eu în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine dacă nu rămâne în viță, tot la fel nici voi, dacă nu rămâneți în mine.

Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cel care rămâne în mine și eu în el, acela aduce rod mult, pentru că fără mine nu puteți face nimic. Dacă cineva nu rămâne în mine, este aruncat afară, la fel ca mlădița, și se usucă. Se adună, se aruncă în foc și arde.

Dacă rămâneți în mine și cuvintele mele rămân în voi, orice voiți, cereți și vi se va face. În aceasta a fost

glorificat Tatăl meu, ca să aduceți rod și să fiți discipolii mei.

Așa cum Tatăl m-a iubit pe mine, așa v-am iubit și eu pe voi. Rămâneți în iubirea mea. Dacă țineți poruncile mele, rămâneți în iubirea mea așa cum eu am ținut poruncile Tatălui meu și rămân în iubirea lui.

V-am spus acestea pentru ca bucuria mea să fie în voi și bucuria voastră să fie deplină.

Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unii pe alții așa cum v-am iubit eu. Nimeni nu are o iubire mai mare decât aceasta: ca cineva să-și dea viața pentru prietenii săi. Voi sunteți prietenii mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc.

Nu vă mai numesc servitori, pentru că servitorul nu știe ce face stăpânul lui. Însă v-am numit pe voi prieteni pentru că toate câte le-am auzit de la Tatăl vi le-am făcut cunoscute.

Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi și v-am constituit ca să mergeți și să aduceți rod, iar rodul vostru să rămână, pentru ca orice îl veți ruga pe Tatăl în numele meu să vă dea.

Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unul pe altul. Dacă lumea vă urăște, să știți că pe mine m-a urât înainte de voi”.

.....

Comentariu la Evanghelie

Să începem cu sfârșitul: „În aceasta a fost glorificat Tatăl meu, ca să aduceți rod și să fiți discipolii mei”.

Slava unui Dumnezeu întreg, Atotputernic, Atotștiutor, Etern, este ca niște sărmene făpturi să dea rod. Pare nebunesc, dar Dumnezeu Însuși a spus-o.

Așa este pentru că Dumnezeu este Tată. Mai mult: de la El provine toată paternitatea (cf. Ef 3,15).

Să nu uităm niciodată că paternitatea lui Dumnezeu nu este o metaforă pe care o folosim pentru a explica modul Lui de a acționa, apelând la un cuvânt omenesc care ne evocă tandrețe și protecție. Este exact invers: paternitatea este un cuvânt divin pe care noi am hotărât să îl folosim și pentru a ne numi părinții noștri.

Astfel, înțelegem că slava Tatălui este să dăm mult rod: pentru un tată nu există o dorință mai mare și nici un motiv mai mare de mândrie decât rodnicia copiilor săi. Să îi vadă crescând, să își împlinească visele, să își înceapă proiectele, să lase o urmă. Părinții și mamele se umplu de mândrie când vorbesc despre realizările copiilor lor.

Trebuie să spunem iarăși că aceasta nu este decât o imagine a ceea ce I se întâmplă lui Dumnezeu: folosind sărăcia limbajului nostru omenesc, putem afirma că Tatăl Etern are pieptul plin de bucurie de fiecare dată când se gândește la noi. Este agricultorul care se străduiește pe toate căile să vadă cum încolțește câmpul Său: „Ce ar mai putea face pentru vie, pe care n-am făcut-o Eu?” (Is 5,4).

Dar a da rod are o condiție esențială: să-L recunoaștem pe Cristos ca viță și să fim uniți cu El. Să treacă prin Inima Lui toate gândurile noastre, toate dorințele noastre, toate temerile noastre, toată viața noastră. Să nu fie niciun succes și niciun eșec care să nu fie trecut prin cuptorul Dragostei Lui. Să nu existe nici măcar cea mai mică urmă de vanitate în intenția noastră. Ca Isus, Alfa și Omega, să nu fie doar scopul acțiunilor noastre, ci și începutul lor.

Cum să trăim astfel? Răspunsul este clar: cu intervenția Duhului Sfânt. Misiunea Lui este să modeleze în noi chipul lui Cristos, care este Fiul iubit în care Tatăl se bucură pe deplin. Acesta este sensul vieții noastre: ca Dumnezeu Tatăl, uitându-se la noi, să-L vadă pe Isus. Dar aceasta cere să știm că pe oricine dă rod, îl curăță pentru a da mai mult rod. A fi ucenic al lui Cristos înseamnă să împărtășești destinul Lui: în cazul nostru, îmbrățișând Crucea în ocaziile modeste pe care ni le oferă viața obișnuită.

Luis Miguel Bravo / Photo:
Voicu A - Unsplash